

A white swan with black markings on its head and neck is swimming in blue water. The swan's reflection is visible in the water. The text "Årgång 27 ● nr 2 - 2014" is written vertically in white on a red background on the left side of the image.

Årgång 27 ● nr 2 - 2014

nattvakan

Nattvakan

utges av Hudiksvallsregionens fågelklubb (HFK).
Tidningen utkommer med två nummer årligen
och erhålles av samtliga medlemmar i HFK.
Årsavgiften för medlemskap är för närvarande
150 kronor och insättes på pg. 88 94 30-5.

Hudiksvallsregionens fågelklubb

är lokalklubb till Gävleborgs Läns Ornitologiska Förening (GLOF). Medlemskap i HFK är dock oberoende av medlemskap i GLOF. HFK:s verksamhetsområde utgörs av Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner.

Lokalklubben har till syfte att samla och stimulera intresset för fågelfaunan och skyddet av fågelmiljön i Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner. Dessutom skall föreningen verka för att sprida kunskap i fågelfrågor genom kursvesamhet och exkursioner. Föreningen skall vara ett forum där medlemmarna inspireras och informerar varandra. En viktig uppgift för föreningen är att vara drivande i vissa frågor med anknytning till fågelskydd.

Styrelse

Ordförande: Jonas Lind, Tussmorvägen 21

820 64 Näsviken, Tel.070-307 32 82

Vice ordförande: Mats Sundkvist, Båtmansvägen 6

824 40 Hudiksvall, Tel.070-698 69 11

Sekreterare: Karin Svensson, Blockvägen 16 F

824 34 Hudiksvall, Tel.070-51 348 66

Kassör: Lars-Göran Lindström, Slåttervägen 13

824 40 Hudiksvall, Tel.070-629 15 24

Övrig ledamot: Kjell Johansson, Kolarevägen 7

825 30 Iggesund Tel.070-239 75 10

Suppleant: Bo Fagerström, Dalgatan 10

824 42 Hudiksvall, Tel.0650-59 51 58

Följ med HFK på exkursion

Hudiksvallsregionens fågelklubb har ett digert utflyktsprogram under alla årstider.

Tryckt av:
Tierps
Tryckeri

Ringmärkning

2013

Kenneth Karelius, Lars Göran Lindström

UNDER ÅRETS MÄRKTES 2 301 FÅGLAR AV 64 ARTER, DÄRAV 1 168 UNGAR. Bland ovanliga märkarter kan nämnas åtta ungar av skräntärna och två flygga sparvhökar.

Återfynd

Under året inkom 69 återfynd av 17 arter. Dessutom gjordes två kontroller av fåglar märkta av andra märkare.

En **bergfink** flög mot en glasruta i Holsterbro, Danmark knappt ett år efter märkningen i Håstaby (1).

Få **taltrastar** märks och därför blir återfynden inte heller många. Efter drygt två år hittades en taltrast död i Navarra, Spanien nästan 250 mil från märkplatsen (2).

Vissa år märks **grönsiska** i ganska stora mängder och därför är inte återfynd av arten helt ovanliga. Drygt 100 mil från Reffelmansviken kontrollerades en gammal hona i Weser-Ems, Tyskland av en ringmärkare. Fågeln var då minst tre år gammal (3).

Även förra året kontrollerades **silltrutar** märkta efter Hälsingekusten i Israel. Tre fåglar avlästes i fält i Ashdod 3 475 kilometrar från märkplatsen. Två av fåglarna var 18 år gamla. Ytterligare en fågel hittades sjuk i Shefayim "Shore". Fågeln togs till ett djursjukhus men avled senare av botulism (4).

En **tornfalk** märkt i Ilsbo som en av sex ungar hittades utmärglad och dog ett par dagar senare i Le Gault St Denis, Frankrike. Fågeln fick bara leva drygt tre månader (5).

Ytterligare en trastart gav ett återfynd. En **rödvingetrast** blev dödad av en pilgrimsfalk. Ringen hittades med en metalldetektor vid boet. Fågeln märktes i september 2001 och ringen hittades 2013 men den kan ju ha legat flera år i boet. Fyndet gjordes i Wales (6). **Fortsättning sidan 27**

INNEHÅLL NR 2 - 14

Ringmärkning 2013 3

Kenneth Karelius, Lars Göran Lindström

Bildminnen från en sommarkväll 4

Christer Flank

Tjäder 9

Lars Göran Lindström

Salskrake 10

Lars Göran Lindström

Nordöstra Grekland 12

Lars Göran Lindström

Skåne 24

Mats Åberg

Foto på framsidan. Salskrake, Lakvattendammen maj 2014. Lars G Lindström.

Fotopå sista sidan. Minervauggla, Grekland juni 2014. Lars G Lindström.

Bildminnen från en sommarkväll

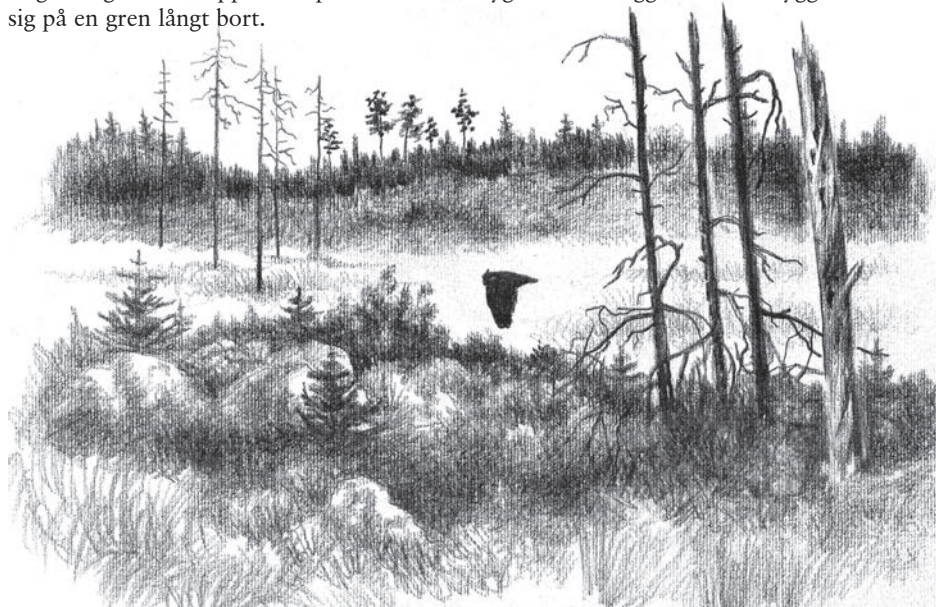
Text och teckningar Christer Flank

JAG HADE VARIT TILL REDSJÖ PÅ EN MUSIKKVÄLL och var på väg hem, men så tänkte jag att en sådan här kväll skall jag ta vara på. När jag kom ut på Nianforsvägen satt strömstaren

på en sten i Nianforsån. Åkte vidare upp mot Nianfors och kör sakta sakta upp mot Bruntjärn. På bilradion spelar man Flot-tarkärlek av Gösta Snoddas Nordgren.

Vägen stiger brant uppåt och på vänster sida flyger en stor uggla över ett hygge och sätter sig på en gren långt bort.

Kommer fram till Gäddtjärnen där smålommen håller till, det blåser lite och små öar av gungfly flyter till andra sidan tjärnen.

Åker vidare till Trehörningstjärn där två sångsvanar och storlommen kommer glidande runt en udde.

Jag passerar Svalmyran och i gräset i en vägkorsning ser jag två öron sticka upp. Det är en skogshare. Skissar av honom i mitt block. Vi är tillsammans en bra stund tills han skuttar vidare upp efter vägen.

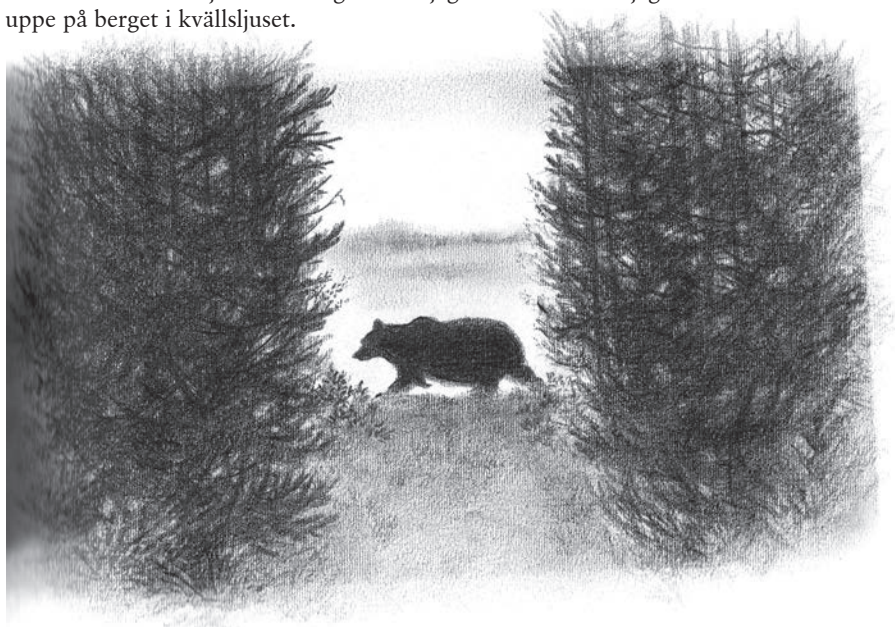
Åker vidare, vid Långgrönningen passerar en älg vägen, upp mot Brunberget. Det är en fantastisk sommarkväll, solen har passerat grantopparna bort mot Stornien, och blånande berg så långt man kan se mot Arbrå.

Neråt Midsömmarmyren glider en korp över skogen och sedan två rovfåglar.

Klockan är cirka 21.30, jag åker sakta ner mot Niannoret. Efter ett backkrön, med tallskog, kommer en stor svart björn över vägen. När jag åker vidare kan jag i min fantasi se honom stå uppe på berget i kvällsljuset.

Det skymmer, tid att åka hem. En morkulla flyger över vägen upp mot den mörka skogen.

En spelgalen tjädertupp mellan Iggesund och Njutånger fick många besök när den spelade alldeles intill gamla E:4.

Tjäder

Salskrake

En hane salskrake glädde många i fågelklubben under våren. Från april och en bra bit i juni fanns den till beskådande i Lakvattendammen efter R 84, ivrigt uppvaktande en knipphona. Att så sker är ovanligt men händer ibland. Vi får se om det blev några knipskrakar? Normalt häckar salskrake i Lappland och Norbotten och passerar bara oss under några veckor på våren.

Nordöstra Grekland

Text och foto: Lars G Lindström

Årets resa gick till nordöstra Grekland som tillsammans med Spanien är de bästa länderna för fågelskådning i Sydeuropa. Vi åkte den 18 juni och kom tillbaka den 26:e. Egentligen en dryg månad för sent för att se riktigt många arter.

EFTER MELLANLANDNING I BELGRAD landade vi, min fru Britt och jag, i Thessaloniki i norra Grekland. Första målet var sjön Kerkini cirka tio mil norr om Thessaloniki nära gränsen mot Makedonien och Bulgarien.

Kerkini är en konstgjord reservoar, som skapades 1932 och fick sin nuvarande form 1980, på platsen för det som tidigare var ett

omfattande träsk. Vattenståndet i sjön varierar kraftigt och på våren, vid högvatten, står stora delar av skogen under vatten. Variationerna gör miljön för bland annat hägrar och storkar perfekt.

Målarten framför andra var emellertid krushuvad pelikan. Arten är globalt hotad och har minskat kraftigt en längre tid på

Rall- och natthäger vid Kerkini.

grund av utdikning av våtmarker, jakt och störningar vid häckningsplatserna. Nu återstår en världspopulation på drygt 10 000 par. I Kerkini har dock utvecklingen varit positiv. Från början sågs arten enbart under icke häckningssäsong för den kunde inte häcka på grund av att det inte fanns några lämpliga öar i sjön. På hösten 2002 tillverkades en liten plattform av trä och nästa år häckade några få par på denna. Flera plattformar har satts ut och nu häckar närmare 75 par. Detta är den första konstaterade ökningen av arten på över 150 år.

Vi bodde på ett hotell i Lithotopos där dammen som reglerar vattennivån är byggd och floden Strymnon rinner ut från sjön. Redan första kvällen såg vi ett tiotal pelikaner fiskande ett hundratal meter nedströms dammen.

Nästa morgon gick jag nedströms Strymnon. Vattenståndet var lämpligt högt och mängder av hägrar fiskade i floden, mest gråhägrar men även silkes- och rallhägrar i stora mängder och några purpurhägrar. Dessutom flög ett stort antal natthägrar tillbaka till sina dagkvarter. Några dvärg-

Bronsibis häckar med några par vid Kerkini.

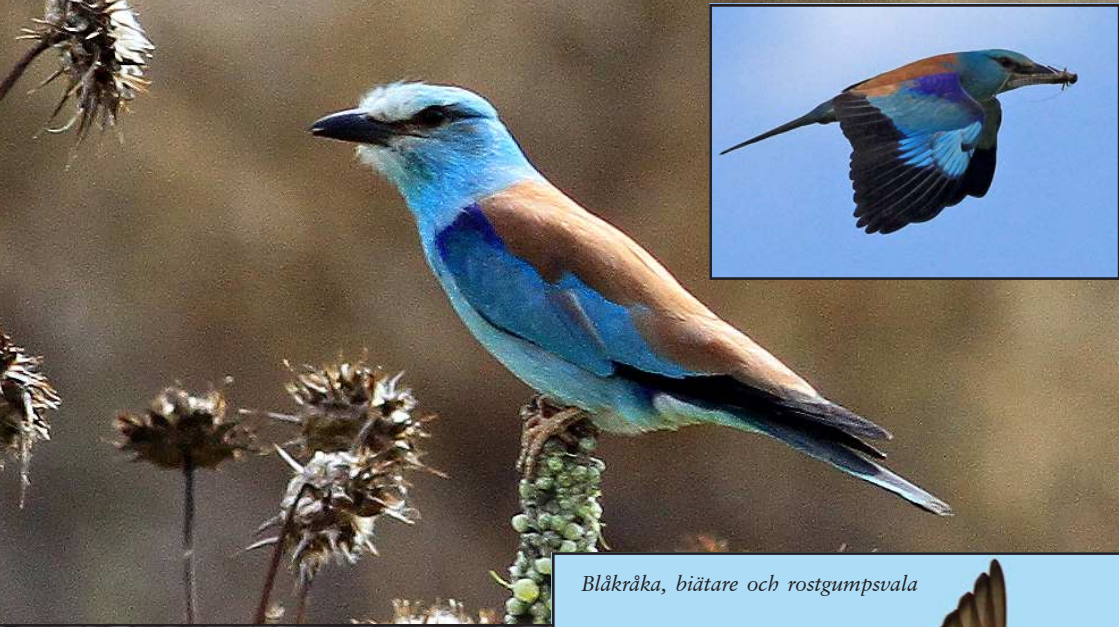
skarvar visade också upp sig fint och ett tjugotal krushuvade pelikaner fiskade i en stor grupp tillsammans. Den roligaste observationen var dock de två bronsibisarna som plötsligt kom flygande över Strymnon. En tur runt sjön under dagen gav mängder av hägrar (förutom de ovan nämnda även en ägretthäger), ett flertal skedstorkar, ytterligare fyra bronsibisar, några biätare, rödhuvad törnskata, en kejsarörn, en dvärgörn svarthuvad sparv och en balkanflugsnappare.

Morgonen därpå gick jag åter till utloppet och denna gång hade jag sällskap. På vägen dit stannade jag och fotograferade två rostgumpsvälar som satt på en telefonråd. Alldeles intill höll två lösspringande hundar till och när jag efter att ha fotat svalorna gick iväg följde de med och var med mig de två timmar som jag gick efter Strymnon. När jag stod still lade de sig ner och väntade och

när jag gick följde de med. Denna morgon var vattennivån betydligt högre (åska med regnskurar där det kom stora mängder regn på kort tid dagarna innan hade påverkat vattenmängden) och hägrarna var nu i stort sett borta.

Under dagen gjorde vi en längre tur runt sjöns omgivning. Enligt den bok jag köpt "Birdwatching in Northern Greece" av Steve Mills skulle det nära byn Paleokastro finnas en sänka (liten dal) i det annars platta jordbrukslandskapet där det skulle häcka både blåkråka och biätare. Efter en stunds letande hittade vi sänkan och redan innan jag hunnit ut ur bilen såg jag en blåkråka på ganska nära håll. Sedan visade det sig att det fanns minst tio blåkråkor och ungefär lika många biätare häckande i den lilla sänkan. Födottillgången för blåkråkorna var enorm. Överallt där man gick hoppade det upp gräshoppor och munnarna var fyllda av dessa. Jag trodde att

Blåkråka, biätare och rostgumpsvala

en blåkråka hade ungefär samma flygförmåga som en vanlig kråka men de var fantastiska flygare och svåra att få flyktbilder på liksom givetvis biätarna som var nästan lika svåra att fotografera som en tornseglare. Som bonus häckade några par av härfågel också i sänkan. En fantastiskt härlig fågelupplevelse var det.

Efter tre nätter vid Kerkini fortsatte vi österut och längs vägen (vid diverse stopp) sågs bland annat svarthuvad törnskata, kornsparv, blåkråka, biätare och rödvingad vadarsvala.

En kvällspromenad som vi tog från det nya hotellet (efter att ha väntat ut en rejäl åskskur) gav nya biätare och blåkråkor. De senare flög flera gånger mot ett påbörjat men inte färdigställt hus så morgonen därpå tänkte jag att om jag gömmer mig i ödehuset så kanske jag har möjlighet att komma ännu närmare de vackra fåglarna.

Ytterväggarna till huset var klara med öppningar för fönster men inga glas. Jag gick uppför en trappa till första våningen och klev in. Plötsligt hödes ett fladdrande till höger om mig och så ett till. Jag blev skiträdd men hann ändå uppfatta en uggle som flög ifrån huset. Det var två minervauuglor som haft sitt nattkvarter i det öde huset. Undrar vem som blev räddast jag eller de?

Ekonomisk kris

Spåren av den ekonomiska krisen som Grekland genomgår syntes tydligt. Många hus var, precis som det ovan, påbörjade men inte färdigställda. Fera restauranger var stängda och trafiken oftast väldigt gles även på stora fina motorvägar. Kanske pengarna inte räcker till bil och bränsle.

Krisen kom i kölvattnet av den internationella finanskrisen som började i USA och är en del av den sydeuropeiska stats-skuldkrisen som har satt hela eurosamarbetet i gungning. Grekland hade hög

Rödvingad vadarsvala.

tillväxt under mitten av 2000-talet men 2008 mattades den och 2009 förbyttes den i negativ riktning. Under våren 2010 visade det sig dessutom att flera grekiska regeringar redovisat landets ekonomiska statistik på ett felaktigt sätt för att hålla sig inom EU:s riktlinjer. För att hantera krisen, som hotade att leda till statsbankrutt, har regeringen sett sig tvungen till att genomdriva flera stor-skaliga åstrammningspaket som bland annat bestått i avskedanden inom den offentliga sektorn, höjd pensionsålder och sänkta löner och bidrag, höjd moms, höjda skatter på bland annat bränsle. Massiva demonstrationer har ägt rum i landet till följd av dessa åtgärder och när det tredje sparpaketet av fem presenterades utbröt stora protester dagen därpå vilket ledde till tre döda, dussintals sårade och 107 arresterade. Andelen arbetslösa uppgår till över 27 procent och i åldern 15-24 år är nästa 60 procent utan

arbete. Som vanligt när det blir ekonomiska kriser så är det vanligt folk som får betala krisens effekter.

En annan följd av den ekonomiska krisen är tillväxten av det nynazistiska partiet ”Gyllene gryning” som i senaste EU-valet fick nästa tio procent av rösterna.

Evrosdeltat

Evros är gränsflod mellan Grekland och Turkiet och där floden rinner ut i Medelhavet bildas ett omfattande delta- och våtland. Deltat täcker ett området 188 km². För att få tillträde till den östligaste delen närmast den turkiska gränsen måste tillstånd sökas. Stora mängder änder och vadare övervintrar här. Som exempel kan nämnas 70 000 krickor, 23 000 bläsgäss och 2 000 flamingos. Här övervintrar också en del av den lilla stammen av norska fjällgäss som finns kvar. Deltat är också bra som flyttningslokal och både vår och höst passerar bland annat rovfåglar och pelikaner i stora antal.

Dessutom häckar här isabellastenskvätta och sporrvipa, en av de få platser där dessa östliga arter häckar i Europa. Vi lyckades också få syn på en isabellastenskvätta där den satt på en byggnad i utkanten av deltat.

Grekland-Turkiet konflikten

Ju närmare gränsen vi kom desto flera militära fordon såg vi. Konflikten mellan de två grannländerna Grekland och Turkiet startade redan i början av 1800-talet genom Grekiska frihetskriget, också känt som Grekiska revolutionen. Det är benämningen på det krig som mellan 1821 och 1829 utkämpades mellan grekiska upprorsmän och Osmanska riket, vilket då behärskade nuvarande Grekland. Det i Grekland sedan länge starka missnöjet med det turkiska styret ledde till en folklig resning i Grekland 1821. Då upproret inte bara syftade till Greklands

frigörelse utan till muslimernas utrotande, kännetecknades det från början av fruktansvärda massakrer, som turkarna besvarade med motsvarande massakrer. Genom freden i Edirne 1829 erkände Turkiet Greklands självständighet. Grekerna blev därmed först med att erkännas som självständig stat bland Osmanska rikets underlydande. Den 25 mars 1821, då Grekland utropade sig självständigt, är en nationell helgdag i Grekland. Freden mellan de två länderna höll sig fram till första världskrigets slut då det så kallade Grek-turkiska kriget, också kallat ”Kriget i Mindre Asien” urbröt som var en serie militära händelser som ägde rum under delningen av Osmanska riket efter första världskriget, mellan maj 1919 och oktober 1922. Kriget utkämpades mellan Grekland och turkiska revolutionärer; de senare skulle senare bilda republiken Turkiet. År 1914, fem år innan kriget brutit ut, påbörjades ett folkmord på den grekiska befolkningen i nuvarande Turkiet. Över en miljon greker beräknas ha mördats under det grekiska folkmordet. Det grekiska fälttåget började eftersom de västra allierade, i synnerhet Storbritanniens premiärminister David Lloyd George, hade utlovat Grekland territorier på Osmanska rikets bekostnad. Kriget avslöpte med att Grekland gav upp allt land de tagit i besittning under kriget, återgick till gränserna före kriget, och deltog i en befolkningsutväxling mellan Grekland och Turkiet. Kriget bidrog avsevärt till att väcka ett hat mellan greker och turkar, som skulle fortsätta att prägla relationerna mellan länderna under lång tid framöver.

Ytterligare en konflikt mellan länderna är den om Cypern. Den turkiska invasionen av Cypern var en militär invasion som inleddes den 20 juli 1974 som ett svar på den av den grekiska militärjuntan uppbackade statskuppen på Cypern. Kuppen avsatte den cypriotiska presidenten, ärkebiskop Makarios. Den turkiska

invasionen av Cypern slutade i en delning av Cypern längs den FN-övervakade gröna linjen som fortfarande idag delar Cypern. År 1983 förklarade norra Cyperns Turkiska Republik sig som självständigt, även om Turkiet är den enda staten som hittills erkänt den.

Dadia

Nästa anhalt var skogarna runt Dadia som ligger nära turkiska gränsen cirka tio mil norr om Evros utlopp. Skogarna är kända för sin rika förekomst av rovfågel, hela 36 av möjliga 39 arter i Europa har setts här och över 350 par av olika arter häckar här bland annat tre arter gamar, gås-, grå- och smutsgam. Grågamen var nästan borta som häckfågel i sydöstra Europa när man startades ett program, i ledning av WWF, för att skydda det lilla beståndet, 25 individer, som återstod. Jakt, förgiftning och ändrad djurhållning (mycket färre får och getter) var orsakerna till minskningen. Ett stort område avsattes som skyddad zon där skogsavverkning och nya vägar förbjöds. Dessutom stödutfodrades gamarna i olika åtlar. Detta har gjort att den totala populationen ökat till cirka 100 med 25 häckande par.

Vi besökte ett gömsle som var placerat på cirka 700 meters avstånd från utfodringsplatsen. Då vi var där fanns inte mycket mat kvar men trots det såg vi cirka tio grå-, två gås- och fyra smutsgamar. Det var också facinerande att se grågamar segla på uppåtvindar högre och högre upp, till sist så högt att man endast, med kikare, kunde skönja en prick.

När vi åkte från Dadia satt en masktörnskata alldeles vid vägen. Nu var även den mest sällsynta av de törnskator som häckar i området sedd.

Sporrvipa

Näst sista natten låg vi på ett hotell i Keramoti,

Smutsgam på väg från åteln.

Grågäm seglande på hög höjd spanande efter as och grågämmar vid åteln.

som ligger på en halvö, alldeles vid havet. Enligt boken skulle ett par av sporrvipa häcka alldeles utanför byn. Sporrvipa är den tredje av östliga arter (isabellastenskvätta och masktörnskata är de andra två) som häckar sporadisk i östra Grekland, det enda området i Europa.

Först besökte jag en fotbollsplan där de ofta skulle kunna ses men där var det tomt men några hundra meter öster om planen hörde jag ett okänt läte och när jag kom närmare såg jag två sporrvipor varna och jag upptäckte även två små ungar. Sedan hittade jag ytterligare ett par.

Hemfärden

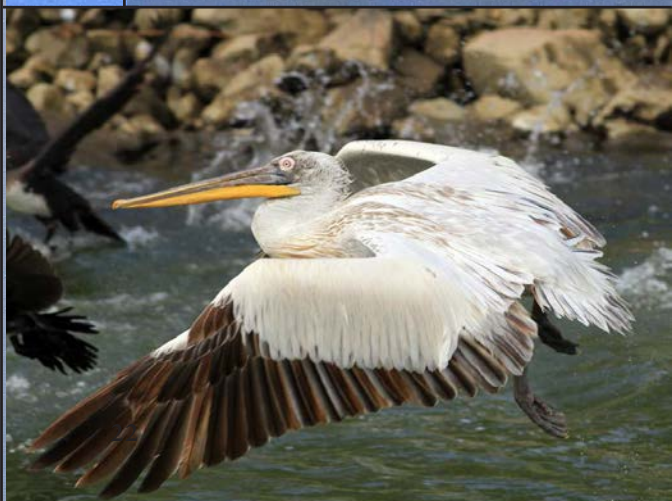
Återesan blev lite strulig. Planet vi skulle åka med var redan när det landade i Thessaloniki

en knapp timme försenat och sedan blev det ytterligare problem så vi kom iväg nästan två timmar för sent. Eftersom vi bara hade 45 minuter på oss i Belgrad att byta plan till Arlanda, förstod vi nog att det skulle bli kärt att hinna med det planet. Mycket riktigt när vi landade hade Stockholmsplanet redan gått och efter ganska mycket strul blev vi ombokade på ett plan nästa morgon. Fördelen var att vi fick tillbringa natten på ett riktigt lyxhotell. Synd bara att vi inte hann tillbringa så många timmar där för bussen gick tillbaka till flygplatsen redan halv fem på morgonen. Ett råd kan jag ge, använd inte mobiltelefon i ett icke EU-land. Tre minuters samtal (för att säga att vi inte behövde hämtning från Arlanda på kvällen) och två minuters surfande kostade 400 kronor.

Ormörn, dvärgskarv och krushuvad pelikan.

*Tofslärka, rödfalk, svartpannad och rödhuvad
törnskata.*

Skåne

Text och foto Mats Åberg

Vi hade i alla fall tur med några bilder, men vädret var uselt.

NU HAR UNDERTECKNAD GJORT SITT FÖRSTA BESÖK i Skåne. Den 10:e maj skedde avfärden från Hudiksvall med bil med vinterjackan på. Den behöll jag på i fyra dar tills resesällskapet Lars Göran och Mats tyckte att det var dags att byta till sommarjacka när vi befann oss på väg mot Öland och var på väg norrut igen.

Den riksbekanta häckningen av pungmes i Fysingen i Uppland, där gårdsägaren gjort polisanmälan för intrång, fick ett besök av oss på väg söderut. Vi höll oss utanför avspärrningarna, men kunde trots detta se ett färdigt bo och ett nyss påbörjat bo, som blev intressant ty det var endast en ring

byggd av en ört, färdigställt. Där kunde jag se pungmesen inne i trädet, ett nytt livskryss för mig. Ringen hade väl en diameter på en decimeter ungefär. Fantastiskt att denna lilla fågel kan flyga med en så stor tyngd som en tre decimeter lång stjälk. Vid Fysingen besökte vi också Ströms mad, där jag att jag såg en gul blomma men som visade sig vara en citronärta (nytt livskryss) när den började röra på sig. Tyvärr på långt avstånd.

Denna vår första resdag blev intensiv då vi även hann med att kolla efter en orientseglare vid Kvismaren utanför Örebro. Här blev vi lite besvikna när det stod ett hundratal personer och trängdes på en smal

Rödspov på Getterön utanför Varberg.

väg och spanade på en flock med tornseglare på mycket stort avstånd. Vi lämnade Kvismaren utan att få något kryss.

Getterön blev vårt resmål för den andra dagen, där vi kollade lite på vårsträcket. Inga riktigt intressanta vadare men jag fick några fina bilder på rödspov, gravand och ejder, på nära håll.

Vi tog in på vandrarhemmet i Råå, Helsingborg den andra natten. Råå var tidigare ett riktigt bra fotbollslag och jag fick mig till livs några duktiga fotbollsspelare, som spelat där men som jag nu har glömt vilka de var.

På kvällen kollade LG. vilka intressanta arter som fanns rapporterade i Skåne. Natthäger var rapporterat i Trelleborg, så det blev hett och intressant för oss. Det blev ett besök i Trelleborg förstås och vi hittade

natthägern och kunde faktiskt få några bilder på denna och dessutom fick vi några bilder på rödglada också denna första dag i Skåne, trots den lite kylslagna temperaturen. Det blev mycket bilåkande hit och dit i Skåne den dagen, men det var fortfarande kyligt, så det kunde vi stå ut med.

Den tredje dagen på resan letade vi stork, som vi trodde vi lätt skulle få se. Efter mycket letande på några platser, där vi inte hittade några storkhäckningar, där det var anmält häckning på Svalan bestämde vi oss för att åka till Viby, som tillhör Storkprojektet och där hittade vi en vit stork, som turligt stod upp i boet och pysslade med sina ägg. När vi lämnade Viby syntes ingen stork längre, bara boet. Då låg den och ruvade sina ägg, trodde vi.

Småtärna vid Västerstadsviken på Öland och sävsångare från Hjälstaviken.

Vi hoppade över Skanör och Falsterbo, vilket kanske var lite synd, men det fanns inga intressanta rapporter därifrån. Det fick bli blommande äppelträd i Kivik och Österlen istället. Vackert! Liksom den intensiva grönskan i bokskogen i Fyledalen.

Efter två nätter på Öland, så sov vi sista natten i Örebro och ägnade sista dagen åt att vandra runt den välkända fågellokalen Oset. Erik Rosenberg, Sveriges förste riktiga ornitolog har gjort Oset känt genom sin bok Oset och Kvismaren. Det var blåsig men varmt när vi gick de cirka fem kilometrarna runt Oset. Vi stannade till vid Rosenbergs stuga och fick reda på att denna stuga bodde inte Erik i utan den är uppförd på platsen till Erik Rosenbergs minne liksom någon väg i Örebro är uppkallad efter honom. På slutet av vandringen runt Oset fick vi höra och se pungen igen. Lars Göran stannade och fotade förstås, medan jag och Mats var så pass trötta efter allt vandrande så vi gav upp och gick till bilen för vidare färd hemåt. Tror att LG fick några bilder på denna svår-fångade fågel, som jag avstod att fota ganska snabbt.

Vi fortsatte hemåt, men gjorde även ett stopp i Hjälstaviken, där jag lyckades fota

en sävsångare på ett vasstrå och svarttärna på hopplöst långt håll.

Ett stort tack till Mats Sundkvist, som tålmodigt körde över 300 mil.

Natthägern i Trelleborg. Foto: L G Lindström.

Återfyndskarta

- 1 Bergfink
- 2 Taltrast
- 3 Grönsiska
- 4 Silltrut
- 5 Tornfalk
- 6 Rödvingetrast

